

ज्येष्ठभगिन्यां स्त्री । वर्णेषु मध्ये अग्रजातत्वात्
विप्रे । [स० । जङ्घाग्रभागे ।

अग्रजङ्घा स्त्री अपा जङ्घा अवयवावयविनोरभेदात् क०
अग्रजन्मन् पु० अग्रे जन्म यस्य जन-मनिन् व्यधि० बहु० ।

ज्येष्ठभ्रातरि, विप्रे च । अग्रजातमात्रे लि० । अपात्
प्रधानाङ्गात् सुखात् जन्मास्य व्य० व० । ब्रह्मणो मुखोत्-
पन्ने विप्रे, तस्य तत्सुखोत्पत्तिश्च ताण्डुलमहाब्राह्मणे
उक्ता यथा “सोऽकामयत यज्ञं सृजेयेति स सुखत एव
विष्टतमसृजत तं गायत्रीकन्दोऽन्यसृज्यताग्निर्देवता
ब्राह्मणोमनुष्यो वसन् षट्सुस्तस्मान्निष्ठत् स्तोमानां सुखं,
गायत्री कन्दसाम्, अग्निर्देवतानां, ब्राह्मणो मनुष्याणां,
वसन् षट्सुनां, तस्माद्ब्राह्मणो मुखेन वीर्यधरोति
सुखतो हि सृष्टः” इति । व्याख्यातश्चैतत् भाष्ये “सः
प्रजापतिरकामयत् किमिति” ? सर्वसाधकं यज्ञं सृजे येति
स एतस्मिन्मोममपश्यत् तमाहरदित्युक्तस्यैवेदं विवरणं सः
प्रजापतिः सुखत आत्मनो सुखादेव विष्टतमाहस्ति-
त्यस्यसाध्यमेतस्मान्मसंस्तोममसृजत तं विष्टतमनु पञ्चागायत्री-
कन्दः गायत्रं नाम कन्दोऽसृज्यत तदनु अग्निर्देवताऽ-
सृज्यत तमनु मनुष्यो ब्राह्मणोऽसृज्यत तथा तमनु वस-
न्नाख्यस्य षट्सुसृज्यत यस्माद्वेदेते सुखतएव सृष्टाः तस्मादेते
विष्टदादयः स्वस्वजातीयानां मध्ये सुखा अभवन् विष्टदा-
दीनां सुखानां मध्ये ब्राह्मणस्य सुखत्वप्रयुक्तं वीर्यं लोक-
सिद्धं दर्शयति तस्मान्मुखसृष्टत्वेन सुखत्वात् ब्राह्मणो मुखे-
नेदानोमपि वीर्यं स्वाध्यायप्रवचनादिजन्यं सामर्थ्यं धरोति
तस्मादित्युक्तं विष्टयोति हि यस्माद्ब्राह्मणो सुखतः सृष्ट-
स्तस्मादित्यर्थः ॥ एवमुक्तमर्थं यो वेद सोऽपि सुखेन वीर्यं-
धरोति सुखसाध्येन स्वाध्यायप्रवचनादिनैवाभीष्टं साधयति
इत्यर्थः” इति । “ब्राह्मणोऽस्य सुखमासीति” पुरुषसूक्तम् अत
एव विप्रस्य सुखजातत्वेन सुखसाध्यस्वाध्यायाभ्यासने एव
वीर्यं भवतोत्पद्युक्तम् अतएव मनुना “वेदमेव सदाभ्यस्ये” दित्यु-
क्तम् हारीतसंहितायां तु “षट् कर्माणि, निजान्याहुर्ब्राह्म-
णस्य सहात्मनः । तैरेव सतत यस्तु वक्तव्येत् सुखमेधते
अध्यापनं चाध्ययनं वाजनं यजनं तथा । दानं प्रति
प्रहृषेति षट् कर्माणीति चोच्यते” इति “वेदश्चैव सदाभ्यस्येत्
शुचौ देशे समाहितः धर्माशास्त्रं तथा पाठ्यं ब्राह्मणैः सुख-
मानसैः वेदवत् पठितव्यञ्च श्रोतव्यञ्च दिवानिधि
श्रुतिहीनाय विप्राय श्रुतिहीने तथैव च दानं भोजन
मन्यञ्च वस्त्रं कुलविनाशनम् । तस्मात् सर्वप्रयत्नेन वेद

शास्त्रं पठेत्, द्विज इति” च । “सत्त्वप्रधाना वप्राः सुरिति
भारतोक्तेः विप्रस्य सत्त्वप्रधानतया “ब्राह्मणक्षत्रियविशां
शूद्राणाञ्च परन्तप ! । कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवै-
र्युगैः । शमोदमस्तपः शौचं क्षान्तिरार्जवमेव च । ज्ञानं
विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्म स्वभावजमिति” गीतायां
सात्विकधर्माण्यास्य स्वाभाविका इत्युक्तम् । विष्टतश्चैतत्
श्रीधर स्वामिना “तत्र ब्राह्मणस्य स्वाभाविकानि कर्माण्याह
शम इति, शमश्चित्तोपरमः (वाह्यविषयाच्चित्तवर्त्तनम्) दमो-
वाह्येन्द्रियोपरमः (स्वस्वविषयाच्चित्तवर्त्तनम्) तपः पूर्वीकृतं
(सगुणब्रह्मोपासनादि) शौचं वाह्यमाभ्यन्तरञ्च । क्षान्तिः
(श्रोतोण्यादिद्वन्द्वसहिष्णुता) आर्जवम् अवक्रता (वाह्या-
भ्यन्तरयोः कापद्याभावः) ज्ञानं शास्त्रीयं विज्ञानमनुभवः
आस्तिक्यम् अस्ति परलोक इति निश्चयः । एतत् शमादि
ब्राह्मणस्य स्वभावात् जातं कर्माणि” । “सुखजातादयोष्यत्
अग्रे प्रथमं जन्म यस्य । चतुस्रं खे ब्रह्मणि, “यो वै ब्रह्माणं
विदधाति पूर्वं यस्यास्मै प्रहिणोति वेदमिति” “हिरण्य
गर्भः समवर्त्तताये” इति च श्रुतौ परब्रह्मसंकाशात् तस्य
प्रथमोत्पत्तिरुक्ता, तदुत्पत्तिप्रकारस्तु मनुना “सोऽभिधाय
शरीरात् स्वात् सिद्ध्युर्बहुधा प्रजाः । अप एव ससर्जादौ
तासु बीजमवासृजत् । तदण्डमभवत्समं सहस्रांशुसमप्रभम्
तस्मिन् जज्ञे स्वयं ब्रह्मा सर्वलोकपितामह” इत्यनेनोक्तः ।

अग्रजात पु० अग्रे जातः जन-क्त ७त० । ज्येष्ठभ्रातरि,
विप्रे च । ज्येष्ठभगिन्यां स्त्री । पूर्वजातमात्रे लि० ।
अग्रजाति पु० अपा चेष्टा जातिर्यस्य, जन-क्तिन् कर्म० । विप्रे ।
अग्रजिह्वा स्त्री अपा जिह्वा अपहस्तवत् क० । जिह्वाग्रभागे ।
अग्रणी लि० अग्रे नीयतेऽसौ णी-क्तिप् ७त० । णत्वम् । प्रभौ
अग्रे च । अपं गयति देवेभ्य इति । वज्रौ पु० यथा-
चास्यापणीत्वं तथामिन्द्रो निरुक्तव्याख्यायासक्तम् ।

अग्रतस् अव्य० अग्रे अपाद्वा अप-तसिन् । पूर्ववृत्तौ, पूर्व-
भागावधिके च । [अपगामिनि । स्त्रियां ङीप् ।

अग्रतः सर लि० अग्रतः सरति गच्छति सृ-ट ७त० ।

अग्रदानिन् पु० अग्रे दानं उद्देश्यत्वेकाग्रस्य अग्रदान-इति
प्रैतोद्देशेन यद्दानं दीयते तत्प्रतिपादयिषि “अग्रदानीति”
ख्याते विप्रे । “लोभी विप्रस्य शूद्राणामग्रे दानं
सहीतवान् । प्रहृषात्तलदानानामग्रदानो बभूव स”
इति पुरा० ।

अग्रदानीय पु० अग्रे दानमर्हति क् । अग्रदानिविप्रे ।

अग्रनख पु० अग्रे नखः अपहस्तवत् क० । नखाग्रे ।